

Gemeente Amsterdam

Notitie betreffende de exploitatie en bespeling van de Stadsschouwburg na de
ingebruikneming van het Muziektheater

Amsterdam : Gemeente Amsterdam, 1985

23, 2 p. : tab., bijl. ; 30 cm

BOEKMAN*stichting*

Studiecentrum voor kunst, cultuur en beleid

Herengracht 415
1017 BP Amsterdam
telefoon bibliotheek 020-624 37 39
fax 020-638 52 39
e-mail bibliotheek@boekman.nl
internet www.boekman.nl

De uitleentermijn bedraagt 4 weken. Verlenging met 4 weken
is mogelijk, tenzij de publikatie inmiddels is gereserveerd.

De uitleentermijn is verstreken op:

--	--	--

Notitie betreffende de exploitatie en bespeling van de Stadsschouwburg na de ingebruikneming van het Muziektheater.

Amsterdam,

Aan de Gemeenteraad,

I Inleiding.

In zijn ruim negentigjarig bestaan is de Stadsschouwburg menigmaal onderwerp van discussie en soms zelfs inzet van felle strijd geweest. Dat wekt geen verbazing gezien de vooraanstaande positie die de Stadsschouwburg in het Nederlandse theaterleven altijd ingenomen heeft en nog steeds inneemt. Na de roerige jaren zestig heeft het theater echter in een betrekkelijke rust geopereerd, met name door de grote voorstellingsbijdragen van de vaste bespellers: De Nederlandse Operastichting, Het Nationale Ballet en het Publiektheater.

Met de naderende ingebruikneming van het Muziektheater is de Stadsschouwburg weer in toenemende mate onderwerp van belangstelling en zorg geworden en het verheugt ons u thans na uitvoerige discussies een notitie te kunnen aanbieden over de exploitatie en bespeling van de Stadsschouwburg ingaande het seizoen 1986/1987. De notitie dient o.a. ter toelichting op onze in de (ontwerp)begroting 1986 verwerkte voorstellen betreffende de Stadsschouwburg.

De voorstellen zijn erop gericht de allure en uitstraling van de Stadsschouwburg te behouden en van nieuwe impulsen te voorzien. Daarbij is o.a. uitgegaan van eerdere door de Gemeenteraad ingenomen standpunten:

- Raadsvoordracht nr. 1120 Bouw nieuw Stadhuis en Muziektheater d.d. 23 oktober 1979: „Er kan geen sprake van zijn, dat (door het Muziektheater) 'kleinere' kunstvormen in het gedrang zouden komen. Uit een oogpunt van kunstbeleid is dat zowel ondenkbaar als onverdedigbaar. Daar komt nog bij, dat op zich de totstandkoming van dit theater ruimte schept voor de bestaande kunstinstellingen.”
- Akkoord voor de gemeenteraadsperiode 1982-1986: „De inspanningen van het gemeentebestuur zullen erop gericht blijven, de functie van Amsterdam op gebieden als (--) kunst en cultuur te versterken en waar mogelijk uit te bouwen” en „de bouw en exploitatie van het Muziektheater mogen niet ten koste gaan van enig onderdeel van de bestaande kunstbegroting.”
- Theaternota d.d. april 1984: „Uitgangspunt voor de toekomstige exploitatie en programmering van de Stadsschouwburg zal zijn, dat het hier geen veredeld zaalverhuurbedrijf betreft. Het streven is erop gericht om van de Stadsschouwburg het eerste toneelpodium van het land te maken, zij het dat uiteraard ook andere podiumkunsten dan toneel met voorstellingen van eveneens hoge kwaliteit en aantrekkingskracht zullen worden gepresenteerd.”

In de komende paragraaf II zal een chronologisch overzicht worden gegeven van de belangrijkste bijdragen aan de inmiddels gevoerde Stadsschouwburg-discussie. Daarna volgen onze voorstellen en voornemens betreffende achtereenvolgens de Stichting Publiektheater als vaste bespeler van de Stadsschouwburg (par. III), de relatie tussen de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg en het Publiektheater (par. IV) en tenslotte de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg (par. V).

In paragraaf VI wordt een korte samenvatting van de voorstellen gepresenteerd.

Boekmanstichting-Bibliotheek
Herengracht 415 - 1017 BP Amsterdam
Tel.: 243735/243737/243738/243739

II Chronologisch overzicht.

1. Notitie directie Stadsschouwburg d.d. maart 1983: „Enkele kanttekeningen bij de concept-theaternota ” (zie bijlage 1).

In deze notitie, die door andere gevolgd is, presenteert de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg een voorlopig programmeringsvoorstel m.b.t. de situatie na het vertrek van De Nederlandse Operastichting en Het Nationale Ballet. Het voorstel moet het verlies van ca. 150 opera- en balletvoorstellingen opvangen en rust op vier pijlers:

- a. creatie van een groot toneelgezelschap als vaste bespeler met het karakter - mogelijk zelfs met de naam - van een Nationaal Theater. Daarbij wordt buiten beschouwing gelaten „of een bestaand gezelschap of meerdere gezelschappen al of niet de basis van het nieuwe gezelschap zouden moeten vormen." Het Nationaal Theater dient een combinatie van klassiek en modern werk te presenteren. Het moet zijn „een grootschalig gezelschap dat zowel de traditie in ere houdt als de vernieuwers kansen geeft om met dat optimaal geschoolde apparaat te werken. Het publiek heeft er recht op én de toneelwereld heeft er recht op";
- b. uitbreiding van speelbeurten door de grote niet-Amsterdamse gezelschappen: Haagse Comedie, RO-Theater, Theater en Globe;
- c. realisering van twee produkties per seizoen door de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg zelf;
- d. overige programmering met projectweken, vrije producties, buitenlandse voorstellingen, Holland Festival-producties, Hoofdstad Operette enz.

Bij de programmering worden drie criteria gehanteerd:

- 1) kwaliteit: de reputatie van de Stadsschouwburg vereist hoge kwaliteit;
- 2) theatrale potentie: de voorstelling moet „het formaat van de zaal" aankunnen;
- 3) publieke belangstelling: de zaal dient een redelijke bezettingsgraad te hebben.

De extra programmeringskosten worden pessimistisch op ca. f 4,15 miljoen en optimistisch op ca. f 1,3 miljoen geraamd. Bovendien wordt een wenspakket aan investeringen à f 5.574.164,-- in totaal ingediend, „opdat de Stadsschouwburg een waardige evenknie van het Muziektheater zal zijn." De door het vertrek van Opera en Ballet noodzakelijke investeringen in het achtergebouw zijn in dit pakket nog niet opgenomen.

Over de relatie tussen de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg en het huisgezelschap wordt opgemerkt, dat beide „medeverantwoordelijk moeten zijn voor elkanders doen en laten. Bij de meest geïntegreerde vorm valt alles onder één directie, bij de minst geïntegreerde dient men minstens in elkanders directies vertegenwoordigd te zijn." Een voorkeur dienaangaande wordt nog niet uitgesproken.

2. Notitie Publiektheater d.d. november 1983: „Repertoiretoneel: de noodzaak van een utopie" (zie bijlage 2).

De notitie is een pleidooi voor repertoiretoneel, d.w.z. „het voor deze tijd (of tegen de stroom van deze tijd op) interpreteren, vormgeven en spelen van het wereldrepertoire": Repertoiretoneel is geen akteurstheater, geen regisseurs-theater, laat staan dramaturgentheater; het is „auteurstheater": het werk van de toneelschrijver staat centraal.

Geconstateerd wordt dat binnen de theaterontwikkeling in Nederland van de afgelopen vijftien jaar de plaats en het belang van het repertoiretoneel ernstig zijn ondergraven. Een steeds meer definitieve breuk is opgetreden tussen repertoiretoneel en margetheater, tussen toneelproducties voor de grote zaal en allerlei theatervormen, die op steeds kleinere en specifiekere publieksgroepen zijn gericht. „Cruciaal in deze ontwikkeling is de onmacht of onwil geweest van de grote gezelschappen om die grotendeels terechte kritiek van de jongere generatie theatermakers werkelijk te baat te nemen". Anders gezegd: de wisselwerking tussen jong en oud, tussen oud en nieuw is evenals de aflossing van de wacht uitgebleven.

De kloof tussen repertoiretoneel en margetheater is voor beide nadelig gebleken. Om het repertoiretoneel tegen het modieuze tij in „uit te bouwen en te wortelen in onze tijd" dient het Publiektheater meer dan tot nu toe huisgezelschap van de Stadsschouwburg te zijn. Daartoe is uitbreiding van het aantal speelbeurten in de Stadsschouwburg noodzakelijk, maar ook een „eindredactionele" verantwoordelijkheid voor de verdere programmering van de schouwburg teneinde een duidelijke samenhang tot stand te brengen met het artistieke beleid van het Publiektheater.

Tevens wordt de oprichting van een in het buitenland gebruikelijke „studio" noodzakelijk geacht om én de gesignaleerde kloof tussen repertoiretoneel en margetheater te dichten én een permanente ontwikkeling binnen het Publiektheater te garanderen. In de luwte van het grote gezelschap zal deze studio jaarlijks 2 à 3 producties voor kleine of middelgrote zalen uitbrengen met medewerkers van binnen en buiten het gezelschap. „Doel is de permanente ontwikkeling van acteurs, regisseurs, vormgevers, dramaturgen en technici met het oog op het spelen van het klassieke en moderne wereldrepertoire".

3. Nota directie Stadsschouwburg d.d. juni 1984: „De Stadsschouwburg na de opening van het Muziektheater" (ziebijlage 3).

Deze nota is een nadere inhoudelijke en financiële uitwerking van de opzet, die eerder in maart 1983 door de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg werd gepresenteerd.

De directie constateert dat het in de Theaternota van april 1984 gestelde o.a. impliceert, „dat het Muziektheater geen vervanging van de Stadsschouwburg zal zijn, doch vooral een uitbreiding van de speelmogelijkheden. Het is een erkenning van de unieke plaats (gezichtsbepalend voor het eerste plein van het land) en van de unieke geschiedenis".

Met enige nadruk wordt de architectuur van het gebouw en de theaterzaal als een gegeven beschouwd. De architectonische vorm zal inspirerend kunnen werken, mits die vorm erkend en aanvaard wordt. Natuurlijk zijn bescheiden modificaties evenals in het verleden - zie de realisering van de speelmogelijkheid op de orkestbak de zaal in - mogelijk, maar rigoreuze verbouwingsplannen zijn uit den boze. „Het idee dat door de vorm te veranderen ook de inhoud automatisch verandert is in de praktijk onhoudbaar, althans voor opvoeringen in de Stadsschouwburg".

De programmering zal neutraal en ontvankelijk worden samengesteld als een staalkaart van grootschalige theatervoorstellingen, waarbij het artistiek ondermaatse wordt afgewezen en het artistiek geslaagde wordt geëntameerd. Wederom wordt een lans gebroken voor een groot toneelgezelschap als vaste bespeler:

- „- De geschiedenis van het theater pleit daarvoor.
- Voorts is het voor de hand liggend dat de hoofdstad van het land naast twee grote gezelschappen voor opera en ballet ook een derde voor toneel heeft.

- Een gezelschap voor grootschalige voorstellingen is een logisch onderdeel van de gevarieerde veelsoortige Amsterdamse theaterwereld.
- Naast de vele kortstondige samenwerkingsverbanden dient ook de ensemble-cultuur te bestaan".

Ook wordt weer gepleit voor twee à drie producties per seizoen, die door de Stadsschouwburg zelf in samenwerking met ander grote schouwburggen in het land worden uitgebracht. Daarmee wordt tegemoetgekomen aan de algemene behoefte aan een groter aantal producties en de Stadsschouwburg wordt daarmee als instelling enigszins van zijn passiviteit ontdaan. Bovendien wordt het eigen apparaat dan in alle opzichten ten volle benut. De hieraan verbonden kosten bedragen ca. f 800.000,--.

Overigens zal in principe elke theatrale uitingsvorm voor programmering in aanmerking komen. Het accent zal weliswaar bij toneel komen te liggen, maar bijv. opera en dans blijven tussendoor zeer welkom. In het algemeen zal ernaar worden gestreefd om zoveel mogelijk in periodes van een week te spelen met alle voordelen vandien.

Realisering van de directie-plannen zal het exploitatie-tekort van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg met f 2.150.000,-- doen toenemen. Deze stijging is als volgt opgebouwd:

- derving van huurinkomsten voorgebouw en van inkomsten uit vestiaire, plaatsbespreken, horeca e.d.	f 470.000,--
- toename voorstellingsbudget incl. eigen producties	1.230.000,--
- derving van huurinkomsten achtergebouw	450.000,--
	<u>f 2.150.000,--</u>

Bij het schrappen van de eigen producties - hetgeen door de directie ten zeerste zou worden betreurd - kan de toename van het voorstellingsbudget beperkt blijven tot f 805.000,-- en bedraagt de totale exploitatie-stijging f 1.725.000,--. De vrijkomende ruimten in het achtergebouw zullen ten dele door de dienst zelf in gebruik worden genomen en ten dele aan kunstinstellingen worden verhuurd. De extra ruimten voor de dienst zijn een noodzakelijk gevolg van de eisen van de Arbeidsinspectie en van de reeds lang geplande verplaatsing van de kantoor-ruimten aan de voorzijde van het gebouw naar het achtergebouw. De vrijkomende ruimte in het voorgebouw zal als publieksruimte worden gebruikt.

Door een verheugend aantal verbeteringen en onderhoudswerkzaamheden in de laatste jaren kunnen de investeringswensen voor het gehele gebouw worden teruggebracht tot in totaal ca. f 2.750.000,-- (prijspeil 1ste kwartaal 1983). In deze wensenlijst zijn de kosten, verbonden aan het interne herstel en de herindeling van het achtergebouw, nog niet opgenomen.

Over de relatie tussen de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg en de vaste bespelers wordt gesteld, dat inmenging in elkanders beleid zonder daarvoor directe verantwoordelijkheid te dragen slechts tot halfslachtigheid en conflicten leidt. Vanuit het oogpunt van helderheid is óf volstreekte integratie óf continuering van de huidige huurder/verhuurder-relatie gewenst. De directie heeft een sterke voorkeur voor het laatste, d.w.z. autonomie voor de dienst én voor het toneelgezelschap. De complicaties bij integratie van een gemeentelijke dienst en een stichting vormen immers - zeker als uiteindelijk slechts een stichting resteert - een groot praktisch bezwaar.

Voorts is de Stadsschouwburg enig in zijn soort. In een dergelijk geval zal scheiding van exploitant en bespeler „de meeste garantie geven voor optimaal gebruik (want de programmering is nimmer een secundaire taak); voor continuïteit (gegarandeerd, in tegenstelling tot gezelschappen), en voor onafhankelijkheid (want eigenzinnige artistieke opvattingen blijven waar ze horen, nl. de gezelschappen, maar zullen niet de programmering beïnvloeden door het weren en/of pousseren van één artistieke stijl)". Tenslotte is de organisatorische relatie tussen gezelschap en accommodatie niet van primair belang voor het welslagen van een gezelschap.

4. Notitie Publiekstheater d.d. 8 november 1984: „Stadsrepertoiregezelschap in de Stadsschouwburg” (zie bijlage 4).

De notitie is een reactie op de voorgaande nota van de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg.

Het Publiekstheater signaleert fundamentele meningsverschillen met de directie van de Stadsschouwburg over de functie van de Stadsschouwburg binnen het Amsterdamse theaterbestel en over de verhouding tussen accommodatie en huisgezelschap. De verschillen vinden grotendeels hun oorsprong in het uitgangspunt van het Publiekstheater, dat het beleid van de schouwburg met dat van het gezelschap zou moeten samenhangen. Aldus wordt gepleit voor een totale integratie van huisgezelschap en theater en wordt - zoals overigens ook door de directie van de Stadsschouwburg - elke tussenoplossing tussen scheiding versus integratie van de hand gewezen, aangezien daarmee slechts een onheldere en improductieve werksituatie zou ontstaan.

Integratie maakt het mogelijk het beleid van schouwburg en gezelschap niet slechts bij toeval, maar bewust op elkaar af te stemmen en wederzijds aan te vullen en te versterken. Het theater zal zich daardoor in permante wisselwerking met het huisgezelschap ontwikkelen tot een actief en alert apparaat en zal zijn ook door de directie van de Stadsschouwburg gesignaleerde immobiliteit en passiviteit verliezen. Waar de directie van de Stadsschouwburg deze laatste problemen met het per seizoen uitbrengen van twee à drie producties wil bestrijden, zal een geïntegreerd apparaat dat met meer succes doet door het uitbrengen van 7 à 8 producties. Zowel artistiek als economisch zal integratie een groter rendement opleveren. Economisch door de grotere betrokkenheid en efficiëntere inzet - geen overlappingsen en dubbelbezettingen meer - van technisch en productioneel apparaat. Artistiek door de toevoeging van de know-how van het huisgezelschap bij de programmering van de gastvoorstellingen. Die programmering kan dan worden afgestemd op het artistieke beleid van het huisgezelschap, ermee contrasteren en ermee op gespannen voet staan, zodat het theater een eigen identiteit krijgt in plaats van een elk-wat-wils-gastprogrammering. Over de continuïteit van de geïntegreerde instelling hoeft men zich geen zorgen te maken. Deze is gewaarborgd door de via periodieke evaluatie te bereiken effectuering van de aanbevelingen van de Commissie de Boer betreffende de scheiding tussen „artistieke kern” en overig medewerkers, waarmee ook de gewenste flexibiliteit wordt gegarandeerd.

5. Notitie directie Stadsschouwburg d.d. 17 december 1984 (zie bijlage 5).

De notitie is een reactie op de voorgaande notitie van de Stichting Publiekstheater, die krachtig van de hand wordt gewezen.

De directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg verwijt het Publiekstheater, dat het zich bezighoudt met macht in plaats van theater, dat het op zoek is naar een "veilige reddingsboot", zijnde de Stadsschouwburg, en dat het zich verliest in wishful thinking en dagdromerij. Het wordt oneigenlijk en strijdig met het primaire bestaansrecht van een gezelschap geacht, dat het Publiekstheater "de medeverantwoordelijkheid aan zich wil trekken voor de vele organisatorische en on-artistieke rompslomp van accommodatiebeheer. Een bijkomstigheid - de organisatiestructuur - wordt in het voorstel verheven tot hoofdzaak; een structuur waarbij de hoofdzaak - het artistieke - ten onrechte oningevuld, in elk geval secundair blijft."

Een groot en belangrijk onderscheid wordt volgens de directie door het Publiekstheater genegeerd, nl. dat tussen een exclusief door één gezelschap te bespelen accommodatie en een accommodatie waar zowel het huisgezelschap als gasten optreden. "Bij exclusieve bespeling is integratie mogelijkwijze rationeler, maar bij een gemengde taakstelling is het rationeler die verschillende taken gescheiden uit te voeren."

"De gedachte om gastvoorstellingen zodanig te programmeren dat ze de eigen voorstelling van de schouwburg 'kritisch zouden kunnen aanvullen, bekomentariëren, ermee kontrasteren' is een utopie. Daarvoor is de keuze te beperkt; een keuze, die bovendien op voorhand gemaakt moet worden. De prikkelende, kontrasterende, bekomentariërende voorstellingen zouden vooral van het eigen gezelschap moeten komen." Ook wordt het onjuist en voor het Publiekstheater welbeschouwd oninteressant geacht om de beslissing over bespeling van de Stadsschouwburg door o.a. grootschalige, gesubsidieerde gezelschappen in handen te geven van één van die gezelschappen. Het zou een regelrechte concurrentievervalsing betekenen. Bovendien wordt de know-how van het Publiekstheater betreffende de programmering van gastvoorstellingen beperkt gevonden.

De voordelen van integratie van (technisch) personeel worden aangevochten. Betrokkenheid van personeel valt niet met organisatiestructuren af te dwingen en vakmanschap is trouwens belangrijker dan betrokkenheid. "Van een aantal per definitie kleurloze, dienstverlenende zaken (zoals het technisch apparaat) verwacht het Publiekstheater telkenmale dat ze een specifieke kleur hebben. Dat is de omgekeerde wereld; een podium en een apparaat verkrijgen hun kleur door de manier waarop ze gebruikt worden, door de voorstellingen die er gemaakt worden. Het gaat niet om de pen, maar om de schrijver." Het resultaat van integratie zou slechts zijn een grotere logheid van het technisch en productioneel apparaat.

Tenslotte worden de door het Publiekstheater opgesomde argumenten in hun tegendeel omgezet en "de gemakkelijke omkeerbaarheid ervan bewijst het ontbreken van wezenlijke argumenten". Tevens wordt gewezen op de praktische problemen van integratie. Een gemeentelijke dienst omzetten in een nieuwe rechtspersoon is immers geen sinecure en het samenvoegen van verschillende taken - exploitatie en programmering van de Stadsschouwburg enerzijds en het verzorgen van toneelvoorstellingen in het land anderzijds - met belangen en subsidiestromen van verschillende overheden zal zeker zo moeilijk zijn.

6. Rapport Bureau voor Organisatie en Efficiency d.d. 11 februari 1985 :
"De Stadsschouwburg in de nabije toekomst" (zie bijlage 6).

Conform het in de Theaternota vastgelegde voornemen heeft het Bureau voor Organisatie en Efficiency op verzoek van de Wethouder voor de Kunstzaken een organisatie-onderzoek uitgevoerd bij de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg. Het onderzoeksrapport valt in drieën uiteen.

1) Relatie met de vaste bespeler.

Als praktische bezwaren van de huidige scheiding tussen schouwburg en gezelschap worden genoemd:

- "a. het feit dat twee groepen personeel betrokken zijn bij een voorstelling van de vaste bespeler, ieder op grond van afzonderlijk opgestelde roosters en planningsen hetgeen tot een minder efficiënte inzet van personeel aanleiding kan geven;
- b. het feit dat beide technische staven hun eigen leidinggevend personeel hebben; door de onafhankelijkheid is er een zekere doublure van kaderfuncties".

Als voordelen van volledige integratie tussen schouwburg en gezelschap worden genoemd:

- "1. een (betere) afstemming van het beleid van de schouwburg en het gezelschap,
2. een grotere betrokkenheid van alle geledingen van de organisatie bij het artistieke en produktionele proces,
3. door samenvoeging van technische staven kan het aantal leidinggevendden verminderd worden en kan het personeel efficiënter ingezet worden".

De efficiency-verbetering als gevolg van de samenvoeging van technische staven moet volgens het Bureau voor Organisatie en Efficiency o.a. vanwege de reisvoorstellingen in het land niet worden overschat. Bovendien dient bij de programmering van de Stadsschouwburg vanuit een onafhankelijke positie een keuze gemaakt te worden uit het toneelaanbod. "De invloed van een toneelgezelschap op de programmering kan tot gevolg hebben dat een specifieke stijl geweerd of gepousseerd wordt, hetgeen in strijd kan zijn met het gemeentelijk beleid ten aanzien van de schouwburg."

Om deze redenen wordt een integratie tussen beide instellingen ongewenst geacht, maar wordt wel een al of niet geïnstitutionaliseerde vorm van overleg tussen beide bepleit.

2) Rechtsvorm Stadsschouwburg.

De kritiek op de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg heeft voornamelijk betrekking op de "starheid" van een ambtelijk apparaat die een "werkwijze des theaters" zou belemmeren. Deze starheid hangt in belangrijke mate samen met de huidige werkroosters van het personeel maar ook met de inzetbaarheid van de individuele theatertechnicus.

Het Bureau voor Organisatie en Efficiency adviseert om de volgende redenen de huidige rechtsvorm, d.w.z. een gemeentelijke dienst, te handhaven:

- "in het geval van een stichting of vennootschap wordt, welke waarborgen men ook in de statuten kan aanbrengen, zóveel ten aanzien van de programmering van de schouwburg uit handen gegeven dat voor de gemeente een ongewenste situatie ontstaat";
- zowel de werkroosters als de inzetbaarheid van technisch personeel zijn ook binnen de geldende bepalingen van de Rechtspositie Gemeente Amsterdam (RGA) te verbeteren, zij het misschien met meer moeite dan in geval van een andere rechtsvorm;

- de mogelijke besparing door het vervallen van de eis van "verplichte winkelnering" bij andere gemeentelijke instanties is relatief gering;
- er wordt grotere waarde gehecht "aan de rechtspositie en de secundaire arbeidsvoorwaarden van het personeel dan aan het grotere gemak waarmee de werktijden veranderd kunnen worden en een mogelijke verlaging van de personeelskosten ten gevolge van een andere rechtsvorm".

3) Functioneren van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg.

De volgende punten kunnen volgens het Bureau voor Organisatie en Efficiency bijdragen tot een beter functioneren van de dienst:

- invoering van werkroosters die een beter op de behoefte afgestemde inzet van theatertechnici mogelijk maken;
- bredere inzetbaarheid van de individuele theatertechnicus (despecialisatie);
- kritisch bezien van de ondersteuning aan optredende gezelschappen en van de bespelingswijze.

7. Advies Amsterdamse Kunstraad d.d. 18 februari over "beheer en bespeling van de Stadsschouwburg met ingang van seizoen 1986/1987" (zie bijlage 7).

In zijn advies betoont de Amsterdamse Kunstraad zich weinig enthousiast over de plannen van zowel de Stichting Publiekstheater als de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg. Grote beleidsmatige veranderingen zijn noodzakelijk, wil de Stadsschouwburg meer zijn dan een zaalverhuurder. In die zin worden de programmeringsplannen te behoudend geacht: "beide laten zij zich te veel leiden door het tonen van elders gerealiseerde producties en zij tonen geen enkel initiatief om gezelschappen te stimuleren tot het opzetten van in eerste instantie op de Stadsschouwburg gerichte producties".

De Stadsschouwburg kan in principe niet buiten één of meer vaste bespelers. Uiteraard valt of staat dit principe met het voor handen zijn van een vaste bespeler van kwaliteit. Door de recente problemen binnen de artistieke leiding van het Publiekstheater heeft de Kunstraad weinig tot geen zicht op de koers die het gezelschap gaat varen. Hij nodigt daarom de Stichting Publiekstheater uit haar toekomstplannen en artistieke visie te ontvouwen, waarna een vervolgdadvies zal worden uitgebracht.

De directeursfunctie van de Stadsschouwburg dient een veel duidelijker artistieke inhoud te krijgen dan thans, hetgeen o.a. betekent dat de directie conform de voorstellen van de Theaternota periodiek geëvalueerd zal worden met mogelijke "consequenties zowel qua taakstelling als qua personele invulling."

De directie dient niet alleen verhuurder, maar ook (co-)producent te zijn van voorstellingen, die specifiek op de Stadsschouwburg zijn geënt. "De facilitaire steun kan zo ver gaan, dat de totale produktionele, technische en administratieve begeleiding in handen komt van de Stadsschouwburg, en zich uit zou kunnen strekken tot de vaste bespeler(s)".

De aanvullende programmering moet een goed verzorgde etalage zijn van het Nederlandse repertoiretooneel en tevens interessante buitenlandse (toneel) voorstellingen en geschikte voorstellingen op het gebied van dans, jeugdtheater, allochtoon theater e.d. bevatten.

De programmering "dient niet belemmerd te worden door constante toetsing van dat aanbod aan de inhoudelijke opvattingen van de vaste bespeler(s). Voorts moet men name de continuïteit in de beheersorganisatie kunnen worden gewaarborgd als er onverhoopt problemen ontstaan bij de vaste bespeler. Wij pleiten dan ook voor continuering van een gescheiden beheersstructuur tussen theater en vaste bespeler, al moet in die beheersstructuur een aantal wijzigingen worden doorgevoerd".

De verschillen in rechtspositie van het personeel van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg enerzijds en van toneeltechnici bij gezelschappen anderzijds dienen te verdwijnen, zeker waar de Stadsschouwburg zich meer en meer zal gaan richten op facilitaire ondersteuning van en samenwerking met theatermakers en gezelschappen. Hetzelfde geldt voor de bestaande verschillen in rechtspositie tussen de Stadsschouwburg en de overige door de gemeente gesubsidieerde theaters. Mede gelet op de nieuwe inhoud van de directeursfunctie "pleiten wij er voor de beheersvorm van de Stadsschouwburg te wijzigen in een zogenaamde B3-stichting, hetgeen nogals bijkomend maar niet onbelangrijk voordeel heeft, dat via een dan aanwezig stichtingsbestuur de vinger aan de pols kan worden gehouden".

De bestemming van het achtergebouw dient een directe relatie met de activiteiten van de Stadsschouwburg te hebben. De daaruit voortvloeiende verhuur aan kunstinstellingen zal ongetwijfeld leiden tot de door de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg reeds opgevoerde huurderiving.

Tenslotte verzoekt de Kunstraad de directie van de Stadsschouwburg een herziene begroting in te dienen, rekening houdend met de inhoud van zijn advies. "De omvang van deze begroting in het midden latend, stellen wij vast dat de extra kosten voor bespeling van de Stadsschouwburg een rechtstreeks gevolg zijn van de totstandkoming van het Muziektheater. Conform de uitspraak van de gemeenteraad gaan wij er derhalve van uit dat voor deze kosten dekking wordt gevonden buiten de begroting Kunstzaken om, als extra - structurele - prioriteit."

8. Notitie Publiekstheater d.d. 2 april 1985: "Het Publiekstheater '85-'89"
(zie bijlage 8).

De notitie is op verzoek van de Wethouder voor de Kunstzaken opgesteld en is "bewust concies geschreven en daarom pragmatisch van toon". Het Publiekstheater acht op dit moment zijn eerdere voorstellen betreffende "eindredactionele verantwoordelijkheid voor de verdere programmering van de schouwburg" en volledige integratie van gezelschap en Stadsschouwburg minder opportuun. Het wil thans volstaan met onderling overleg tussen beide over de totale bespeling van het theater.

Bij de opstelling van de toekomstplannen voor de periode 1985-1989 is de eerdere notitie "Repertoiretoneel: de noodzaak van een utopie" als inhoudelijk uitgangspunt geldig gebleven. Tevens gelden de volgende uitgangspunten:

- Zeker na het vertrek van opera en ballet is en blijft de Stadsschouwburg gediend met een groot toneelgezelschap als vaste bespeler, dat 7 à 8 produkties voor de grote zaal en enkele kleinere produkties kan realiseren.

- Gezien de centrale positie van de Stadsschouwburg als theaterpodium voor een groot en breed samengesteld publiek kan de vaste bespeler in artistiek opzicht niet eenzijdig zijn. Het gezelschap moet een breed spectrum kunnen realiseren in repertoire (klassiek, beproefd modern, nieuw Nederlands en buitenlands), speelstijl en vormgeving.
- Het Publiekstheater heeft een hechte organisatie opgebouwd, die een goede basis kan vormen voor een breed georiënteerd gezelschap.
- Belangrijke artistieke impulsen op het grootschalig repertoiretoneel gaan op dit moment uit van de regisseurs Gerardjan Rijnders, Ger Thijs en Karst Woudstra en vormgever Paul Gallis.
- Er is een jongere generatie theatermakers die stilaan de kans moet krijgen om voor de grote zaal te regisseren.
- Een gezelschap dat allereerst voor de grote zaal produceert, moet daarnaast ook kleine zaalproducties kunnen uitbrengen. De laatste dienen plaats te vinden in de Bovenzaal en andere geschikte ruimten van de Stadsschouwburg en mogelijk één keer per seizoen in Centrum-Bellevue.
- Naast repertoiretoneel-in-engere-zin zou het gezelschap theater moeten kunnen ontwikkelen dat niet alleen verwijst naar het geijkte repertoire-spelen. Daartoe moet samenwerking met andere disciplines worden gezocht en gevonden.
- Er moet samenwerking komen met andere theatergroepen en ad hoc-initiatieven bij bespeling van de Stadsschouwburg. Dit in overleg met de directie van het theater.

G. Korthals Altes en B. Hurkmans vormen samen de respectievelijk zakelijke en artistieke leiding. G.J. Rijnders, G. Thijs, K. Woudstra en P. Gallis zijn aangetrokken als vaste regisseur/vormgever, ieder voor tenminste één productie per seizoen. Daarnaast plegen zij met de twee hoofdige leiding overleg over het totale gezelschapsbeleid. Naast deze vier zullen Nederlandse theatermakers van de oudere en jongste generatie alsmede buitenlandse regisseurs gastbijdragen leveren. Het huidige tableau van 14 acteurs vormt thans een incompleet en onevenwichtig geheel en zal geleidelijk binnen enkele seizoenen worden uitgebreid en omgezet in een hecht vast ensemble.

"Het gezelschapsbeleid zoals het hierboven beknopt is beschreven, heeft een noodzakelijke interne samenhang. Elk onderdeel is voor het welslagen ervan even belangrijk. Alleen wanneer het gezelschap dit beleid in zijn samenhang uitvoert, kan het zich waarmaken als vaste bespeler van de Stadsschouwburg".

Het benodigde subsidie om dit beleidsplan te realiseren bedraagt f 7.750.000,-- (huidig subsidie: f 5.353.000,--) en is als volgt opgebouwd:

	<u>1984/1985 (2e fase)</u> <u>1985/1986 (1ste fase)</u>	<u>1986/1987</u>	<u>meer</u>
<u>Vaste lasten</u>			
a. Personeelslasten	4.328.990,--	5.729.848,--	1.400.858,--
b. Centrale Diensten S.T.A.	572.044,--	905.000,--	332.956,--
c. Algemene bedrijfskosten	449.000,--	590.750,--	141.750,--
<u>Variabele kosten</u>			
Productiekosten	687.350,--	1.057.100,--	369.750,--
Dagkosten	867.000,--	1.248.580,--	381.580,--
<u>Totale uitgaven</u>	<u>6.904.384,--</u>	<u>9.531.278,--</u>	<u>2.626.894,--</u>
<u>Ontvangsten</u>	<u>1.507.296,--</u>	<u>1.781.278,--</u>	<u>273.982,--</u>
<u>Tekort</u>	<u>5.397.088,--</u>	<u>7.750.000,--</u>	<u>2.352.912,--</u>

9. Notitie directie Stadsschouwburg d.d. april 1985 (zie bijlage 9).

De notitie is een reactie op het advies van de Amsterdamse Kunstraad d.d. 18 februari 1985.

Met de Kunstraad is de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg van mening dat een vaste bespeler voor de Stadsschouwburg essentieel is en dat het theater een goedverzorgde etalage moet zijn van het Nederlandse repertoiretooneel.

Bij het door de Kunstraad voorgestelde "initiërend optreden naar (nieuwe) gezelschappen om interessante producties speciaal voor de Stadsschouwburg mogelijk te maken" brengt de directie enige nuancering aan. Zij denkt dan meer aan het aanmoedigen en stimuleren van artistieke initiatieven uit de theaterwereld dan aan het initiëren. Daarmee wordt het merendeel van de verantwoordelijkheid bij de makers van de voorstelling gelegd, hetgeen de grootste artistieke vrijheid garandeert en mogelijke eenzijdigheid voorkomt.

Met de voorgestelde functie van de Stadsschouwburg als grootschalig facilitair bedrijf is de directie het oneens. "Het is een misvatting dat de Stadsschouwburg daarvoor geëquipeerd zou zijn. Immers, de Stadsschouwburg is toegespitst op de uitvoerende taak en in het geheel niet op de voorbereidende taak. Verder zou het kunnen leiden tot een log, kostbaar en overgroot lichaam, dat remmend zou werken op de beoogde flexibiliteit; diverse geldstromen zouden onontwarbaar dooréén gaan lopen; het zou wel eens een (onwelkome) inmenging in het creatieve werkproces kunnen betekenen en de schouwburg zou de verantwoordelijkheid krijgen voor oneigenlijke taken zoals bijvoorbeeld tournees buiten de Stadsschouwburg."

Wel wil en kan de Stadsschouwburg het voortouw nemen door één of twee producties per seizoen geheel zelf uit te brengen. Zeker in het eerste seizoen is dat een maximum. Mede afhankelijk van de respons uit de theaterwereld kan dan later worden overwogen om deze activiteiten uit te breiden. Een bijkomend voordeel van dit "groeimodel" is dat het thans slechts een bescheiden personele uitbreiding vergt. De extra coördinatie, administratie en publiciteit wordt geschat op één full-time functie of twee half-time functies.

Daarnaast wordt nog een personele uitbreiding voorgesteld, samenhangend met de ideeën van de Kunstraad over de directeursfunctie. De directie acht het aanvaardbaar dat deze functie "inhoudelijk een veel duidelijker profiel" en "een duidelijke artistieke inhoud" gaat krijgen.

Het antwoord op de door de Kunstraad impliciet gestelde vraag hoe de huidige directeur de nieuwe functie gestalte zal geven luidt: "Ik hoop van harte dat mijn inzichten - o.a. eerder geventileerd in vorige notities - voldoende bekend zijn bij de Kunstraad om te weten wat voor een vlees men met mij in de artistieke kruip heeft. Echter, gezien de veelheid aan theatrale initiatieven en mede gelet op de snelheid waarmee veranderingen zich daarbij voordoen, is het nuttig mét de uitbreiding van de eigen programmering, de directeur gestructureerd overleg te laten plegen met personen, vergelijkbaar met "associates" zoals bij het Engelse National Theatre. Derhalve stel ik voor een drietal artistieke adviseurs door de directeur te laten aantrekken, dat overleg dient te plegen met de directeur omtrent de programmering, waarvoor uiteindelijk die directeur verantwoordelijk blijft".

Met de aanbeveling van de Kunstraad om de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg om te zetten in een B-3 stichting is de directie het evenmin eens. Dat er een gemeentelijke dienst in de Stadsschouwburg opereert wordt geen wezenlijk probleem geacht, aangezien de invloed op de artistieke invulling van het gebouw nauwelijks aanwijsbaar is. De voorgestelde omzetting "zal een uiterst ingrijpende en zware operatie blijken, die zeer veel stof zal doen opwaaien, waarna er in de praktijk weinig veranderd zal blijken te zijn."

De in de nota van juni 1984 opgevoerde verhoging van het exploitatie-tekort van de Stadsschouwburg met f 2.150.000,-- wordt thans aangepast en vastgesteld op f 2.300.000,-- vanwege de personeelsuitbreiding met één medewerker en een bescheiden honorering van de drie adviseurs. De investeringswensen voor het gehele gebouw blijven geraamd op ca. f 2.750.000,--.

De benodigde investeringen in het achtergebouw worden door de Dienst Openbare Werken rekening houdend met eisen van brandweer en arbeidsinspectie geschat op ca. f 2.500.000,--.

"Het zal van realiteitsbesef getuigen de verhoging van het huidige exploitatietekort van de Stadsschouwburg op f 3 miljoen per jaar te ramen (2,3 miljoen plus kapitaalslasten investeringen)".

10. Vervolgadvies Amsterdamse Kunstraad d.d. 10 juni 1985 (zie bijlage 10).

Het vervolgadvies van de Amsterdamse Kunstraad valt in tweeën uiteen.

1) Publiektheater.

De Kunstraad betoont zich nog steeds niet erg gecharmeerd van de plannen van het Publiektheater, waaraan weinig diepgang wordt toegerekend. De door het gezelschap gekozen benadering is praktisch en doet ietwat opportunistisch aan met een aantal namen als broos fundament. Geen van de aangetrokken regisseurs heeft zich immers écht aan het gezelschap willen binden.

Overigens wordt erkend "dat het aantal toneelleiders in Nederland dat een in omvang volwaardig "stadsgezelschap" vorm zou kunnen geven, op dit moment dun gezaaid is".

Gezien de vraagtekens bij de toekomstplannen van het Publiektheater en de wisseling, die binnen de leiding van het gezelschap heeft plaatsgevonden, leek het moment daar om een open sollicitatie te starten gericht op de vaste bespeling van de Stadsschouwburg ingaande het seizoen 1986/1987 of zo spoedig mogelijk daarna. Gebleken is echter dat noch door het Rijk noch door de gemeente Amsterdam getornd zal worden aan de als uitvloeisel van de adviseringen over het toneelbestel reeds verleende speelopdracht voor drie seizoenen aan de Stichting Publiektheater, ingaande het seizoen 1985/1986.

"Gelet op ons uitgangspunt om tot een groot en volwaardig stadsgezelschap te komen, is een situatie ontstaan waarin wij U niet anders kunnen adviseren dan om een deel van de met ingang van seizoen 1986/1987 benodigde extra middelen voor de bespeling en programmering van de Stadsschouwburg toe te wijzen aan het Publiektheater. Het gezelschap moet daarmee in staat worden gesteld om 130 speeldagen in de programmering van de Stadsschouwburg voor zijn rekening te nemen.

En hoewel van kracht blijft dat de toekomstplannen op dit moment een ongewis karakter hebben, zal de artistieke kracht van de afzonderlijke regisseur er hopelijk toe leiden dat in de komende speelperiode toch de fundamenteen worden gelegd voor een hechte en duidelijke structuur. Wij stellen U voor de financiële middelen ter beschikking te stellen om de door het Publiekstheater gewenste uitbreiding te realiseren, conform de hiertoe door het gezelschap ingediende begroting. Wellicht ten overvloede wijzen wij er nogmaals op dat deze middelen niet ten laste mogen komen van enige bestaande post op de kunstbegroting, maar gefourneerd dienen te worden hetzij via de rompbegroting, hetzij als extra prioriteit".

2) Stadsschouwburg.

De Kunstraad herhaalt in het kort zijn vorige advies, waarin centraal stond dat de Stadsschouwburg een duidelijk initiërende en facilitaire functie zou dienen te vervullen. Onlosmakelijk daarmee verbonden zou de Stadsschouwburg ook zelf producties kunnen opzetten.

Met spijt wordt thans geconstateerd dat de directeur van de Stadsschouwburg om uiteenlopende redenen de initiërende en facilitaire functie voor zijn theater afwijst.

"Mocht dit standpunt echter worden overgenomen, dan wijzen wij het opzetten van eigen producties van de hand, omdat dit naar onze mening alleen zinvol is vanuit een samenhang met een "eigen" facilitaire afdeling.

Ook de Stadsschouwburg heeft extra middelen nodig om het theater adequaat te kunnen laten bespelen. Wij zijn van mening dat voor de bepaling van de hoogte van deze extra middelen de door de Stadsschouwburg ingediende begroting als leidraad moet worden genomen.

Nogmaals wijzen wij er op dat ook hiervoor dekking moet worden gevonden via extra prioriteit of via opname in de rompbegroting."

11. Reactie Publiekstheater d.d. 10 juni 1985 op het vervolgadvis van de Amsterdamse Kunstraad (zie bijlage 11).

Het Publiekstheater heeft met genoeg kennis genomen van het vervolgadvis van de Kunstraad. "Gelukkig heeft de Kunstraad ingezien dat een open sollicitatie naar de bespeling van de Stadsschouwburg geen beter alternatief had kunnen opleveren voor het konstruktieve plan van het Publiekstheater. Wij gaan er vanuit dat hij tot zijn positieve advies is gekomen op basis van een even grondige analyse van de huidige toneelsituatie in Nederland als door bestuur en leiding van het Publiekstheater is verricht en dat ook hij daarbij het oog had gericht op verhoopde toekomstige ontwikkelingen op het Leidseplein als eerste theaterpodium van het land. De suggestie als zou de Kunstraad alleen op juridisch-technische gronden hebben moeten afzien van een open sollicitatie moet dan ook krachtig van de hand worden gewezen".

Met nadruk wordt gesteld dat de gekozen structuur van de leiding en de vaste samenwerking met de regisseurs G.J. Rijnders, G. Thijs, K. Woudstra en ontwerper P. Gallis de optimale condities scheppen voor een coherent beleid. Een beleid dat via "het welbewust en op nivo in het speelplan konfronteren van de verschillende theateropvattingen en -stijlen die binnen het gezelschap zijn vertegenwoordigd" samenhang wil brengen.

Het sterk geslonken vaste tableau biedt bovendien de juiste voorwaarde voor opbouw van een groot en evenwichtig gezelschap.

"Er is één voorwaarde die aan alles vooraf gaat, en dat is de opheffing van de tergende onzekerheid omtrent de ruimte om dit beleid in de komende jaren te realiseren.

Het is tekenend voor de algehele verwarring rond de toekomst van het Publiekstheater en de advisering dat de praktische uitwerking van de beleidsnotitie "Repertoiretoneel: de noodzaak van een utopie" (nov.'83) weerstand heeft opgeroepen omdat ie praktisch is.

De situatie van het hele Nederlandse toneel, en dus ook van het Publiekstheater, vraagt ons inziens niet om grote woorden. Om holle retoriek. We kunnen en willen alleen oprecht de wens uitspreken dat we vanaf nu geconcentreerd kunnen werken aan de door ieder gewenste ontwikkeling naar een groot stadsgezelschap".

III Publiekstheater.

De toneel- en theaterwereld is voor even uitgepraat - een zeldzaam verschijnsel - en heeft het woord aan de politiek gegeven.

Met opzet hebben wij de in de afgelopen tijd gevoerde discussie over de toekomstige bespeling en exploitatie van de Stadsschouwburg enigszins uitvoerig weergegeven. Het belang van het onderwerp vereist immers een goed inzicht in de motieven en argumenten, die een rol in de discussie hebben gespeeld en die tot onze voorstellen en voornemens hebben geleid.

Wij realiseren ons zeer wel dat door het vertrek van De Nederlandse Operastichting en Het Nationale Ballet een situatie is ontstaan, die verplichtingen scheidt maar ook fraaie kansen biedt. Al eerder hebben wij gesteld dat ons streven erop gericht is om van de Stadsschouwburg het eerste toneelpodium van het land te maken, zonder overigens andere podiumkunsten uit te sluiten.

Centraal staat daarbij de al of niet realisering van een door alle betrokkenen gekoesterde wens: een groot repertoiregezelschap als vastebespeler. De argumenten voor een grootschalig stadsgezelschap zijn in het voorgaande reeds uitgebreid aan de orde geweest en spreken voor zich.

Naast twee grote gezelschappen voor opera en ballet behoort de hoofdstad van het land ook een derde voor toneel te bezitten. Dat gezelschap dient een in alle opzichten breed repertoire te brengen: klassiek en modern, traditioneel en vernieuwend, en dat alles voor een groot publiek. Tevens dient het de ensemblecultuur in het Nederlandse toneel voort te zetten naast de vele kortstondige samenwerkingsverbanden. Tenslotte dient het van een zodanige vaste en grote omvang te zijn dat het in staat is om meerdere producties tegelijkertijd op het repertoire te hebben, waardoor geslaagde voorstellingen geprolongeerd en mislukte afgevoerd kunnen worden.

Het publiek en de toneelwereld hebben een dergelijk huisgezelschap van de Stadsschouwburg in de afgelopen decennia niet gemist. Eerlijkheidshalve moet daaraan worden toegevoegd dat dit waarschijnlijk niet voor de gehele toneelwereld geldt. Het ontbreken van grootschalige Nederlandse toneelproducties in het laatste Holland Festival is weer het zoveelste bewijs geweest

van de al geruime tijd heersende trend in het Nederlandse toneel om toch maar vooral in ad hoc-verbanden kleinschalig bezig te zijn. Over de oorzaken van dit verschijnsel kan men twisten - soms lijkt het wel een regelrechte vlucht voor de grote(re) zaal en het grote(re) publiek-, maar een feit blijft het en het draagt niet bepaald bij tot een evenwichtig toneelaanbod.

Waar Nederlandse tonelisten recentelijk hevig slag hebben geleverd om subsidies en kleine theaters, was het niet echt dringen bij de artiesteningang van de Stadsschouwburg. Dat is in de bewogen geschiedenis van de Stadsschouwburg wel anders geweest.

Het Publiekstheater daarentegen heeft zijn streven om huisgezelschap van de Stadsschouwburg te worden reeds geruime tijd geleden aangekondigd en konsekvent volgehouden. Daarbij zijn tegenslagen geïncasseerd o.a. vanwege problemen bij de opvolging van de artistieke leiders Hans Croiset en Ton Lutz.

Het is dan ook begrijpelijk dat de Amsterdamse Kunstraad vraagtekens zet bij de thans gepresenteerde nieuwe opzet. De dientengevolge vermelde voorkeur voor een open sollicitatie, gericht op de bespeling van de Stadsschouwburg ingaande het seizoen 1986/1987, kunnen wij echter niet delen. De Kunstraad is zelf terecht tot de conclusie gekomen, dat de reeds aan de Stichting Publiekstheater verstrekte speelopdracht voor drie seizoenen, ingaande 1985/1986, op formeel-juridische gronden niet kan worden ingetrokken.

In principe is de tussentijdse intrekking van een speelopdracht wel degelijk mogelijk, zij het met de nodige problemen. Er moet dan echter sprake zijn van regelrechte artistieke wanprestaties of van majeure wijzigingen in de artistieke doelstellingen van een gezelschap. Zulks is bij het Publiekstheater niet het geval. Daar is één persoon - Karst Woudstra - uit de leiding verdwenen, die vervolgens weer als vaste regisseur aan het gezelschap is verbonden.

Een dergelijke wijziging moet niet gebagatelliseerd, maar ook niet overdreven worden.

In alle duidelijkheid zij hier gesteld, dat niet alleen formeel-juridische overwegingen ons hebben doen besluiten niet tot openbare sollicitatie over te gaan. In de Theaternota is erop gewezen, dat „het opheffen van gezelschappen grote risico's met zich meebrengt en daarom slechts bij uitzondering de voorkeur verdient." Tevens werd open sollicitatie slechts „een uiterste mogelijkheid" genoemd: „het laatste impliceert dat aan de driejaarlijkse evaluatie van gezelschappen normaliter geen open sollicitatie met advertenties voorafgaat."

Die terughoudendheid is in het geval van de vaste bespeler van de Stadsschouwburg des te meer op haar plaats. Wij hebben gereede twijfels of via een sollicitatie-procedure een betere kandidaat dan het Publiekstheater zou kunnen worden binnengehaald. Het is zeer waarschijnlijk dat daarmee meer zou worden beschaaid - d.w.z. bij het Publiekstheater - dan opgebouwd.

Voor de Kunstraad heeft zijn "uitgangspunt om tot een groot en volwaardig stadsgezelschap te komen" kennelijk zo zwaar gewogen, dat hij vervolgens over zijn uitvoerig geëtaleerde bezwaren en twijfels ten aanzien van het huidige Publiekstheater is heengestapt en uitbreiding van het gezelschap conform de ingediende begroting aanbeveelt.

Wij menen dit advies niet over te moeten nemen, wat overigens niet inhoudt dat wij ons tegen de idee van een groot repertoiregezelschap verzetten. Integendeel, wij onderschrijven in principe de wenselijkheid van een grootschalig stadsgezelschap. Dat gezelschap zou een zodanig vanzelfsprekend instituut dienen te zijn, dat het zich de ups en downs, die in een langdurig bestaan onvermijdelijk voorkomen, kan en mag permitteren. Ajax wordt ook niet elk seizoen kampioen.

De benodigde flexibiliteit zou dan niet worden verkregen door eens in de zoveel tijd het instituut met de grond gelijk te maken en met de opbouw van een nieuw te beginnen. Nee, veranderingen zouden binnen het gezelschap dienen plaats te vinden door tijdige wisselingen in de leiding en aanpassingen van het tableau.

Het niet overnemen van het Kunstraad-advies houdt evenmin in, dat wij de plannen van het Publiekstheater zonder meer verwerpen. Daarvoor bevat de visie op repertoiretoneel, zoals neergelegd in de notitie "Repertoiretoneel: de noodzaak van een utopie" (november 1983), te veel aantrekkelijke kanten evenals de uitgangspunten in de notitie "Het Publiekstheater '85-'89" (april 1985). Bovendien achten wij de vaste samenwerking met de regisseurs Gerardjan Rijnders, Ger Thijs en Karst Woudstra en met vormgever Paul Gallis een in de huidige situatie verstandige en gelukkige keuze.

De afgelopen seizoenen zijn echter voor het Publiekstheater niet direct de glorieperiode in zijn bestaan geweest. Het gezelschap verkeerde onmiskenbaar in moeilijkheden en of het deze moeilijkheden in de nieuwe opzet glansrijk zal overwinnen zal moeten blijken. Het succes van uitbreiding van het Publiekstheater tot een groot repertoiregezelschap achten wij derhalve te ongewis. Gegeven deze te grote onzekerheid verdient het ons inziens op dit moment de voorkeur het subsidie aan het Publiekstheater op het oude niveau te handhaven. Daarbij spreken wij de oprechte wens uit dat het Publiekstheater zijn naam in de komende periode met recht en ere zal dragen.

Een groot Amsterdams stadsgezelschap is hiermee niet definitief van de baan. Conform het in de Theaternota gestelde zal de Amsterdamse Kunstraad bij het begin van het seizoen 1987/1988 zijn driejaarlijkse advies over de structureel gesubsidieerde toneelgezelschappen, waaronder het Publiekstheater, uitbrengen. Dat zou een uitgelezen moment kunnen zijn om de totstandkoming van een repertoiregezelschap in Amsterdam weer aan de orde te stellen. Zowel het Publiekstheater in zijn nieuwe samenstelling als de vanwege het vertrek van de huidige directeur te benoemen nieuwe directie van de Stadsschouwburg heeft

dan de gelegenheid gehad om te tonen waartoe zij in staat zijn. Voorzichtigheidshalve moet daaraan worden toegevoegd, dat deze periode wel eens te kort zou kunnen zijn. Het Publiekstheater zal immers pas in het seizoen 1986/1987 volledig volgens de nieuwe opzet kunnen werken en de nieuwe directie van de Stadsschouwburg zal op dat seizoen nog nauwelijks invloed kunnen uitoefenen. Derhalve kan het te zijner tijd verstandiger blijken om het evaluatiemoment voor de Stadsschouwburg en zijn vaste bespeler uit te stellen tot de periodieke evaluatie van theaters in het begin van het seizoen 1988/1989.

Kijken wij iets verder dan de Stadsschouwburg en richten wij onze blik op de theaters in de naaste omgeving van het Leidseplein, dan doet zich - uitgaande van het besluit om het Publiekstheater thans niet uit te breiden - in theorie een mogelijkheid voor, die ons inziens nader onderzoek verdient. Wij doelen hier op de vorming van een nieuw groot gezelschap met inbreng van de toneelgroepen Centrum en Publiekstheater. Dat gezelschap brengt ongeveer hetzelfde aantal producties uit als de beide groepen thans opgeteld doen, maar kiest al naar gelang de aard van de productie als podium óf de Stadsschouwburg, óf het Nieuwe de la Mar óf Centrum-Bellevue.

De artistieke voordelen hiervan liggen voor de hand. Het gezelschap is in staat om zowel grote zaal- als kleine zaal-producties uit te brengen en elke productie vindt daar plaats, waar zij het meest tot haar recht komt. Deze gevarieerdheid oefent ongetwijfeld een grote aantrekkingskracht op regisseurs en acteurs uit. Bovendien zijn er door het verdwijnen van Centrum en Publiekstheater en de totstandkoming van één groot gezelschap efficiency-voordelen te behalen, die verruiming van het productie-budget mogelijk maken.

Aangezien het ongewenst is om een mammoet-organisatie in het leven te roepen, krijgt het gezelschap geen bemoeienis met de exploitatie van de drie theaters. Deze zijn slechts ten dele afhankelijk van de bespeling door het gezelschap en verzorgen hun overige programmering zelfstandig. Theater Centrum-Bellevue wordt derhalve losgekoppeld van zijn vaste bespeler.

In de (ontwerp)begroting 1986 is een waarderingssubsidie van f 100.000,-- per jaar voor de Nieuwe de la Mar B.V. opgenomen. Gegeven deze gemeentelijke bemoeienis verdient het in de hier geschetste theoretische opzet aanbeveling om de exploitatie van de aan elkaar grenzende theaters Nieuwe de la Mar en Centrum-Bellevue in handen te geven van één nieuw op te richten stichting. Ook hier levert een samengaan efficiency-voordelen op, die het voortbestaan van met name het Nieuwe de la Mar-theater vergemakkelijken.

Het zou op dit moment voorbarig zijn om verder te gaan dan deze uiterst summiere schets. Het grote probleem in deze opzet schuilt immers in de sterk uiteenlopende (artistieke) opvattingen en histories van de toneelgroepen Centrum en Publiekstheater, die beide een inbreng in het nieuwe gezelschap hebben. Niettemin zijn de mogelijke voordelen van deze theoretische constructie zo talrijk en zo in het oog springend, dat wij een nader onderzoek gewenst achten. Over de uitkomst van dit onderzoek zullen wij u zo spoedig mogelijk berichten.

De al of niet realisering van het plan is overigens niet van invloed op onze voorstellen in de volgende paragrafen IV en V.

IV Relatie Publiekstheater - Stadsschouwburg.

In de Theaternota is op pag. 93-94 reeds een beschouwing gewijd aan de relatie tussen een theater en zijn vaste bespeler(s). De weinig opzienbarende conclusie luidde, „dat de vraag, in hoeverre een theater en zijn vaste bespeler(s) gescheiden eenheden behoren te zijn, in haar algemeenheid niet valt te beantwoorden ”.

Thans doet deze vraag zich ten aanzien van de Stadsschouwburg voor, zij het dat zij inmiddels weer enigszins achterhaald is, aangezien het Publiekstheater zijn oorspronkelijke integratiewens „thans minder opportuun acht” en de overige betrokkenen (de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg, het Bureau voor Organisatie en Efficiency en de Amsterdamse Kunstraad) integratie om uiteenlopende redenen afwijzen.

Niettemin is de integratiegedachte op zichzelf verre van onzinnig. Integratie kan leiden tot grotere efficiency, met name bij de inzet van technische diensten (dat is één van de redenen geweest waarom bij het Muziektheater een integratie van technische diensten wordt nagestreefd).

Communicatie- en competentieproblemen tussen theater en gezelschap blijven achterwege en de afstemming tussen het beleid van beide is volledig, nl. één-en-hetzelfde beleid.

Bovendien zou de Stichting Theatertechniek en -Administratie (STA) bij de integratie kunnen worden betrokken.

Of er met integratie ook artistiek rendement wordt bereikt is overigens meer afhankelijk van de al of niet aanwezige inzet en kwaliteit van personen dan van de integratie zelf.

De mogelijke voordelen van integratie zijn ons inziens echter te gering en te weinig overtuigend om aan zo'n ingrijpende en riskante operatie te beginnen met alle personele, organisatorische en subsidietechnische problemen vandien. Dat geldt te meer nu er zoveel onzekere factoren in het spel zijn. De Stadsschouwburg zal immers behalve een nieuwe directie ook een nieuwe taak krijgen (zie par. V) en het Publiekstheater zal eveneens in een nieuwe opzet en onder een nieuwe leiding gaan opereren. Om maar te zwijgen over de in de vorige paragraaf geopperde mogelijkheid van een nieuw gezelschap.

Wij stellen daarom voor de scheiding tussen de Stichting Publiekstheater, de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg en de STA te handhaven.

Dit betekent dat de eerder aanvaarde nieuwe regeling ten aanzien van de STA zeker gedurende de eerstkomende periode van drie seizoenen van kracht blijft.

Voor het Publiekstheater en de Stadsschouwburg betekent het een voortzetting van de op zichzelf overduidelijke huurder-verhuurder relatie. Deze sluit goed en collegiaal overleg niet uit. Integendeel, waar men in één huis verkeert behoort zulks én op directieniveau én op de werkvloer vanzelfsprekend te zijn, zonder in elkaars verantwoordelijkheden te treden.

V Stadsschouwburg.

1. Rechtsvorm.

Zou Amsterdam voor het eerst in bezit komen van een Stadsschouwburg dan zou naar alle waarschijnlijkheid net als bij Carré en het Muziektheater voor een andere rechtsvorm worden gekozen dan een gemeentelijke dienst. Evenzo zou bij een integratie tussen de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg en de Stichting Publiekstheater waarschijnlijk worden gekozen voor een andere rechtsvorm, aangezien het naar westerse begrippen nogal ongebruikelijk is om van artiesten en kunstenaars gemeente-ambtenaren te maken.

Beide gevallen doen zich thans echter niet voor en wij achten het rapport van het Bureau voor Organisatie en Efficiency, dat zich duidelijk uitspreekt voor handhaving van de huidige rechtsvorm van de Stadsschouwburg, overtuigend. Noodzakelijke verbeteringen in het functioneren van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg - zoals normering van kosten en kwaliteit (NKK), wijzigingen van werkroosters en bredere inzetbaarheid van het personeel (despecialisatie)-zijn ook realiseerbaar binnen de geldende bepalingen van de Rechtspositie Gemeente Amsterdam (R.G.A.). Bovendien zou verandering van rechtsvorm slechts relatief geringe exploitatievoordelen met zich meebrengen, maar wel een minder goede rechtspositie en minder goede secundaire arbeidsvoorwaarden voor het personeel teweegbrengen.

Het zou ons inziens te ver voeren om een uiterst ingrijpende omzetting van rechtsvorm alleen maar door te zetten vanwege de bestaande verschillen tussen de rechtspositie van personeel van de Stadsschouwburg en die van personeel van andere theaters en toneelgezelschappen, zoals de Amsterdamse Kunstraad bepleit. De overige twee overwegingen van de Kunstraad komen ons niet geheel relevant voor. „Periodieke evaluatie van de functie van de directie van de Stadsschouwburg" en „het houden van de vinger aan de pols" kunnen immers ook zeer wel bij een gemeentelijke dienst plaatsvinden. In dit verband verwijzen wij naar de in de Theaternota aangekondigde en ook voor de Stadsschouwburg geldende periodieke evaluatie van theaters.

2. Programmering en exploitatie.

- A. De Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg staat een programmering voor ogen bestaande uit vier elementen:
- Voorstellingen van het grote huisgezelschap, i.c. het uit te breiden Publiekstheater;
 - Voorstellingen van de grote niet-Amsterdamse gezelschappen: Haagse Comedie, RO-Theater, Theater en Globe;
 - Eén à twee producties uit te brengen door de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg zelf;
 - Overige programmering van diverse podiumkunsten met project-weken, vrije producties, buitenlandse voorstellingen, Holland Festival-producties, Hoofdstad Operette enz..

De bestanddelen b. en d. zijn onomstreden, maar dat geldt niet voor de uitbreiding van het Publiekstheater en de eigen productie(s) van de Stadsschouwburg. De Amsterdamse Kunstraad ziet deze eigen producties onlosmakelijk verbonden met een duidelijk initiërende en facilitaire functie van de Stadsschouwburg. Indien deze functie niet in werking treedt, "wijzen wij het opzetten van eigen producties van de hand, omdat dit naar onze mening alleen zinvol is vanuit een samenhang met een 'eigen' facilitaire afdeling".

Het standpunt van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg is in deze kwestie enigszins ambivalent. Enerzijds noemt hij de functie van de Stadsschouwburg als grootschalig facilitair bedrijf een misvatting, verwijzend naar het gebrek aan productie-ervaring, mankracht en

middelen. (Dat is één van de redenen waarom hij een programmering van de Stadsschouwburg zonder uitbreiding van het Publiekstheater onwenselijk en zelfs onmogelijk acht). Anderzijds pleit hij met kracht voor één of twee eigen producties om "de Stadsschouwburg daardoor als instelling wat van zijn passiviteit te ontdoen".

In paragraaf III is reeds uiteengezet waarom wij uitbreiding van het Publiekstheater op dit moment ongewenst achten. Dat heeft tot gevolg dat het verlies van ca. 150 opera- en balletvoorstellingen in zijn geheel door de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg zal moeten worden opgevangen. Wij zijn van mening dat zulks moeilijk, maar niet onmogelijk is.

De moeilijkheden komen voort uit het onmiskenbare feit dat er thans onvoldoende - voor de Stadsschouwburg geschikt - aanbod bestaat. Daarbij speelt de zuigkracht van met name het Muziektheater en Carré vanzelfsprekend een grote rol. Gezien de programmeringsplannen van deze laatste twee zal de Stadsschouwburg vooral, maar niet uitsluitend een toneelpodium dienen te zijn.

Anders gezegd: de Stadsschouwburg zal zelf (toneel)aanbod dienen te stimuleren. Niet langer zal kunnen worden volstaan met de oude dienstverlenende, uitvoerende taak. De Stadsschouwburg zal ook een nieuwe meer voorbereidende en (co)productionele taak moeten gaan vervullen.

Deze opgave is niet eenvoudig aangezien de Dienst inderdaad geen enkele productie-ervaring bezit en het grootschalige toneel momenteel bepaald geen glorieperiode beleeft. Toch achten wij haar niet onmogelijk gegeven het in potentie voldoende aanwezige aanbod, zoals o.a. blijkt uit de opsomming van theatermakers en -groepen, die door de Dienst van de Stadsschouwburg dd. 12 september 1985 is verstrekt (zie bijlage 12). Bij een enthousiasmerende aanpak zou tevens de te veel uitgebleven doorstroming van kleine theaters naar de Stadsschouwburg kunnen worden bewerkstelligd, zoals

in het geval van theatergroep Orkater wél is gelukt. Daarnaast zal de Stadsschouwburg meer buitenlandse en dus per definitie dure producties moeten aantrekken dan in de oorspronkelijke opzet van de Dienst het geval was. Het voorbeeld van de succesvolle Japanse voorstellingen van Macbeth, die de afgelopen zomer in de Stadsschouwburg hebben plaatsgevonden, wijst op de behoefte aan buitenlandse producties van niveau.

Alleen een kwalitatief hoogstaande programmering, die het bezoek aan de Stadsschouwburg tot een evenement maakt, heeft wervingskracht. Daarbij dienen echter twee voorwaarden vervuld te zijn:

- de (nieuwe) directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg moet behalve manager en programmeur ook initiator van op de Stadsschouwburg geënte producties zijn en zal dus voldoende gewicht en uitstraling in de toneelwereld moeten bezitten;
- de directie moet beschikken over een uitgebreidere staf dan thans alsmede over een voldoende programmeringsbudget.

Aan de eerste voorwaarde zullen wij bij het aantrekken van een nieuwe directie trachten te voldoen. De tweede voorwaarde denken wij als volgt te vervullen.

De door de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg ingediende begroting vertoont een stijging van het exploitatietekort met f 2,3 miljoen. Daarin is - behalve inkomstendervingen (zie B en C) - opgenomen een toename van het voorstellingsbudget ten behoeve van ca. 100 voorstellingen à f 1.380.000,-- inclusief de kosten van twee eigen producties met ieder twintig voorstellingen (f 800.000,-- in totaal) en inclusief de kosten van een extra formatie-

plaats voor coördinatie, administratie en publiciteit bij de programmering. Daarbij is echter uitgegaan van uitbreiding van het Publiekstheater met ruim 50 voorstellingen à f 2,4 miljoen. Zoals reeds is aangegeven stellen wij voor

deze 50 extra voorstellingen van het Publiekstheater te vervangen door meer eigen (co)producties van de Stadsschouwburg en meer buitenlandse voorstellingen. Zo goed als bij de eerdergenoemde eigen producties dient hier rekening te worden gehouden met gemiddelde kosten per voorstelling à f 20.000,--. De kosten van deze uitbreiding bedragen aldus 50 x f 20.000,-- = f 1.000.000,--. Naast een reeds genoemde full-time formatieplaats dient de staf van de Stadsschouwburg nog met twee formatieplaatsen (kosten: 2 x f 100.000,--) uitgebreid te worden. De nieuwe, meer omvangrijke programmerings- en productietaak vereist namelijk uitbreiding van de momenteel zeer kleine staf met een artistiek medewerker, een productie leider en een publiciteitsmedewerker.

De totale toename van de programmeringskosten zou aldus bedragen:

oorspronkelijke aanvullende programmering en personeelsuitbreiding	f 1.380.000,--
verdere aanvullende programmering	f 1.000.000,--
verdere personeelsuitbreiding	f 200.000,--
totaal	f 2.580.000,--

Wij menen echter dat via aanpassingen in de programmering volstaan kan worden met een toename van f 2.250.000,--, zij het dat zulks niet ten koste mag gaan van de zomerbespeling, die wij een hoge prioriteit willen verlenen. In de rompbegroting 1986 is f 250.000,-- op jaarbasis verwerkt, d.w.z. 1/3 x f 250.000,-- = f 83.400,-- in 1986 en f 250.000,-- in 1987 e.v. Het resterende bedrag van f 2 miljoen is incidenteel opgenomen in de (ontwerp)begroting 1986 en zal ook in 1987 incidenteel ter beschikking worden gesteld. Teneinde de directie van de Stadsschouwburg optimale kansen te bieden bij de programmering zullen wij haar - in navolging van de budgetfinanciering van toneelgezelschappen - toestaan om het programmeringsbudget over een periode van meerdere jaren te besteden. Nadere afspraken hierover zullen volgen.

Voor de incidentele financieringswijze is gekozen vanwege de reeds eerder gememoreerde onzekere factoren, die bij de Stadsschouwburg in het spel zijn. Gegeven de nieuwe taakstelling van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg zal de aan te trekken directie immers een ongetwijfeld zeer persoonlijk en thans nog onvoorspelbaar stempel drukken op de programmering. Ook de ontwikkelingen bij het Publiekstheater met zijn nieuwe formule vallen moeilijk te voorspellen en dat geldt te meer voor mogelijke ontwikkelingen in de richting van een groot repertoiregezelschap. De evaluatie bij het begin van het seizoen 1987/1988 (of later bij het begin van het seizoen 1988/1989) zal de verdere weg van de Stadsschouwburg en zijn vaste bespeler moeten wijzen.

De voorbereidingen van het seizoen 1986/1987 zijn in verband met het tijdstip van besluitvorming over de Stadsschouwburg noodgedwongen laat gestart, maar thans in volle gang gezet. Ook al vanwege de komende directiewisseling zal dat seizoen onvermijdelijk een overgangskarakter dragen, hetgeen - zoals eerder werd gesteld - de voorgenomen evaluatie zal kunnen bemoeilijken. Het aantrekken van nieuw personeel zal voorlopig op free lance-basis geschieden en pas later onder de nieuwe directie zijn definitieve beslag krijgen.

- B. In de door de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg ingediende begroting is een derving van huurinkomsten in het voorgebouw en van inkomsten uit vestiaire, plaatsbespreken, horeca e.d. à f 470.000,-- opgenomen. Afgezien van het opgevoerde bedrag achten wij de derving op zich onvermijdelijk en derhalve rompmatig. In de rompbegroting 1986 is een bedrag van f 63.000,-- verwerkt in afwachting van de definitieve uitkomsten.

C. De derving van huurinkomsten in het achtergebouw wordt door de Dienst op f 450.000,-- geraamd. Ook deze derving achten wij - afgezien van het opgevoerde bedrag - op zich onvermijdelijk en derhalve rompmatig. In de rompbegroting 1986 is in afwachting van de definitieve uitkomsten een bedrag van f 250.000,-- op jaarbasis opgenomen, d.w.z. $8/12 \times f 250.000,--$ = f 167.000,-- in 1986 en f 250.000,-- in 1987 e.v.

In de Theaternota is reeds vastgesteld, dat "de vrijkomende kantoor- en repetitieruimten in het achtergebouw bij voorkeur wederom aan kunstinstellingen zullen worden verhuurd". Deze zullen onmogelijk de huidige hoge huren kunnen opbrengen. Hierbij dient aangetekend te worden dat een gedeelte van de ruimten door de Dienst zelf in gebruik zal worden genomen, o.a. als gevolg van de nieuwe taakstelling. Het "Melkweg-gedeelte" is buiten beschouwing gebleven vanwege een claim van de Stichting Melkweg. Het verhuurplan zal worden opgesteld na vaststelling van de noodzakelijke aanpassingen in het achtergebouw (zie 3).

3. Investeringsen.

- De door de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouburg aangemelde investeringen voor het gehele gebouw à f 2.752.000,-- zullen via de normale kanalen worden behandeld en zullen derhalve worden afgewogen in het kader van de post groot onderhoud van de Dienst Openbare Werken, de uitgaven art. 1 Kapitaaldienst en de prioriteiten van de begroting Kunstzaken.

- De directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouburg krijgt opdracht om in samenwerking met de Dienst Openbare Werken (en eventueel met het Bureau voor Organisatie en Efficiency) een uitgewerkt plan met kostenbegroting voor de noodzakelijke aanpassingen in het achtergebouw in te dienen. Vervolgens zullen wij u voorstellen dienaangaande voorleggen.

VI Samenvatting van voorstellen.

1. Aan de Stichting Publiektheater wordt thans geen verhoging van het exploitatiesubsidie ten behoeve van uitbreiding toegekend.
2. De mogelijkheid van de totstandkoming van één groot toneelgezelschap met inbreng van de toneelgroepen Centrum en Publiektheater wordt nader onderzocht. In het onderzoek wordt tevens de exploitatie van de theaters Centum-Bellevue en Nieuwe de La Mar betrokken.
3. De autonomie van en de scheiding tussen de Stichting Publiektheater en de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg worden gehandhaafd.
4. De rechtsvorm van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg wordt gehandhaafd.
5. In de rompbegroting 1986 wordt een bedrag van f 250.000,— op jaarbasis opgenomen ter verhoging van het programmeringsbudget van de Stadsschouwburg.
6. In 1986 en 1987 wordt incidenteel f 2 miljoen beschikbaar gesteld ten behoeve van de programmering van de Stadsschouwburg.
7. Aan de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg wordt onder nader vast te stellen voorwaarden toestemming gegeven om het programmeringsbudget over een periode van meerdere jaren te besteden.
8. In de rompbegroting 1986 wordt in afwachting van de definitieve uitkomsten ten behoeve van de Stadsschouwburg een bedrag van f 63.000,— opgenomen als gevolg van derving van inkomsten in het voorgebouw en van inkomsten uit vestiaire, plaatsbespreken, horeca e.d.
9. In de rompbegroting 1986 wordt in afwachting van de definitieve uitkomsten ten behoeve van de Stadsschouwburg een bedrag van f 250.000,— op jaarbasis opgenomen als gevolg van derving van huurinkomsten in het achtergebouw.
10. Aan de directie van de Gemeentelijke Dienst van de Stadsschouwburg wordt opdracht gegeven om een uitgewerkt plan met kostenberekening voor de noodzakelijke aanpassingen in het achtergebouw in te dienen.

Wij stellen u voor deze notitie voor kennisgeving aan te nemen.

Burgemeester en Wethouders van Amsterdam,

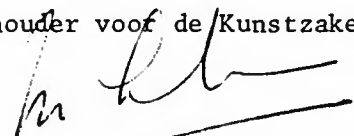
secretaris,

burgemeester.

- a. Het opvolgingsvraagstuk behoort logischerwijze pas aan de orde te komen, nadat het kader waarbinnen de nieuwe directie dient te opereren is vastgesteld. De notitie verschaft mijns inziens dat noodzakelijke kader.
- b. De door de gemeente vastgestelde raamprocedure bij benoemingen van directeuren van gemeentelijke diensten behelst o.a. overleg met staf en medezeggenschapscommissie, voordat een procedurevoorstel met profielschets en eventuele advertentietekst in het College wordt gebracht. In het geval van de Stadsschouwburg is dit overleg pas zinvol na een bestuurlijk besluit over het toekomstig beleid ten aanzien van de Stadsschouwburg. Ten einde de benoemingsprocedure te bespoedigen zal ik de staf en medezeggenschapscommissie van de Stadsschouwburg onmiddellijk raadplegen na goedkeuring door het College van de thans voorliggende conceptnotitie aan de Raad. Vervolgens zal ik samen met de Wethouder Personeelszaken aan het College een procedurevoorstel voorleggen.

Wethouder voor de Kunstzaken;

(M. Luimstra-Albeda)

26